

– визначення на основі особистісного досвіду щодо очікуваного результату діяльності найбільш ймовірних способів розв’язання комунікативних задач;

– прогнозування прояву своїх інтелектуальних, емоційних, мотиваційних і вольових процесів, оцінка співвідношення власних можливостей та рівня домагань із необхідністю досягнення бажаного результату;

– мобілізація внутрішніх сил та резервів психіки відповідно до зовнішніх умов розв’язання комунікативних задач з метою досягнення поставленої мети [4].

Діалогічна взаємодія може бути представлена як комунікативний процес, у ході якого відбувається не лише обмін інформацією, а й становлення свідомості особистості, смислових позицій, ціннісних орієнтацій та формування загальнокультурної та професійної компетентності.

Список використаних джерел

1. Кан-Калик В. А. Учителю о педагогическом общении / В. А. Кан-Калик. – М.: [б. и.], 1987. – 180 с.
2. Антонюк Н. Діалогічний підхід у професійній підготовці майбутнього вчителя початкової школи / Н. Антонюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу file:///C:/Users/User/Desktop/Nvvnup_2014_8_23.pdf
3. Мойсеюк Н. Педагогіка: Навчальний посібник / Н. Мойсеюк. – К.: ВАТ «КДНК», 2003. – 615 с.
4. Мазяр В. М. Особливості організації діалогічної взаємодії на уроках в сучасній школі / В. М. Мазяр [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://social-science.com.ua/article/264>

УДК 373.2.091.313:613

ВАРГА І,
ЧЕРЕПАНА Н.І.

Мукачівський державний університет, Україна

ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ ВАЛЕОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

Сучасний етап розвитку нашого суспільства вимагає вирішення важливих проблем, серед яких, зокрема, виховання здорового покоління, яке цінує безцінний дар, що дала природа – власне здоров’я. Зберегти умови сталого розвитку суспільства, економіки та держави, забезпечити безпеку життя і діяльності самим собі і майбутнім поколінням можна лише за умов виховання особистості з високим рівнем екологічної культури, свідомості та нормального середовища навкруги неї.

У системі сучасної освіти спостерігається тенденція до інтеграції курсів як у шкільній, так і в дошкільній ланці, що дає змогу розглядати певне явище, процес, об’єкт з різних боків, формувати у дітей цілісне уявлення про нього.

Ознайомлення дітей з навколишнім та валеологічне виховання дітей передбачає реалізацію однакових завдань, а саме: розуміти взаємозалежність людини (дитини) і природи, використовувати знання на практиці (з метою оздоровлення); регулювати своє життя і стан здоров’я в залежності від пори року, погодних умов, клімату; виконувати правила поведінки у природі; захищати природні об’єкти від забруднення та захворювань; відрізняти корисні рослини від шкідливих і забороняти своїм товаришам та дорослим користуватися ними;

розуміти користь всіх видів праці для здоров'я людей і дітей, допомагати дорослим, жаліти їх; брати участь у побутовій праці дорослих (в родині, дитсадку), разом з ними створювати умови для життя; не хвилювати батьків, вихователів та інших людей своєю негативною поведінкою; додержуватися правил етичної поведінки при спілкуванні з дорослими, дітьми різної статі, поважати їх; дотримуватися правил поведінки, обрядових ритуалів при участі в народних оздоровчих святах; поважати оздоровчі традиції української родини, при бажанні – використовувати; в ігровій, трудовій, навчальній діяльності використовувати прислів'я, загадки, приказки про здоров'я, розуміти їх зміст; розуміти доцільність для здоров'я архітектури українського життя, користь одягу, посуду, їжі, проявляти бажання харчуватися стравами національної кухні, вдягатися в одяг з натуральних тканин [1,с.22].

Малюки повинні не забувати, що вони – діти природи, і ставитися до неї слід шанобливо й доброзичливо, як до рідної мами. Спеціальне загартування, максимальне перенесення діяльності малюків в природу є не тільки цінними гігієнічними засобами фізичного виховання, але й першими зв'язками дитини з життєдайними силами природи, які допомагають їй усвідомлювати себе як частину природи і Всесвіту.

Ознайомлюючи дітей з рослинним та тваринним світом, ми сприяємо розвитку духовності малюків, а також позитивно впливаємо на їх психічний стан, адже від довгого й захопленого розгляду чорнобривців, ромашок, троянд, фіалок, які прикрашають дитячий садок, від спостереження за гілкою, ніжного дотику до неї дитяча душа наповнюється захопленням і красою, рослини заспокоюють, навівають добро і щирість. Значний вплив на дитяче здоров'я має озеленення подвір'я: вихованці можуть вдихати повітря, насичене киснем, приходячи в дитячий садок, вітатися зі своїми улюбленими деревами, гладити їх своїми ніжними долонями й отримувати енергію природи, теплоти і радості. [2,с.29].

Ознайомлюючи малюків з порами року, з працею та відпочинком людей о тій чи іншій порі, доречно літом дозволяти їм бігати босоніж, стрибати на свіжому повітрі під яскравим сонечком, приймати водні процедури. А взимку діти залюбки, досліджуючи особливості снігу, пограють у сніжки і зліплять снігову бабу. Восени з яскравих осінніх листків сплетуть віночки, із шишок, жолудів, каштанів зроблять цікаві поробки разом з вихователями. Діти завжди радіють кожній прогулянці, безпосередньому спілкуванню з природою, тому що свіже повітря, ігри, розваги, спілкування з однолітками та старшими дають їм радість, бадьорість, силу, насолоду, душевний комфорт. Діти знають: сонце, повітря і вода – основні джерела життя і здоров'я [2,с.22].

Позитивно на здоров'я дітей впливає створення у групових приміщеннях маленьких оазисів: квіти, рибки, птахи, рослини тощо. При підборі рослин вихователі мають враховувати їхнє специфічне значення: бегонія знищує мікробів, алое нейтралізує дію газів, папоротник зволожує повітря. Такі куточки природи не тільки оздоровляють дітей, але й прищеплюють працьовитість, доброту, відповідальність, позитивно впливають на світогляд, розвивають спостережливість.

Цікавими для дітей є природні «скарби» – дарунки природи (шишки, жолуді, каштани, насіння різних квітів і рослин, камінчики, дерев'яні бруски, пісок, глина, вода), з якими вони працюють на заняттях з образотворчого мистецтва. Ознайомлення дітей з цим воістину «казковим» матеріалом, проведення дослідів, виготовлення виробів – все це відкриває перед ними дивний, захоплюючий і неповторний світ природи, змушує мислити і міркувати, радіти своїм першим відкриттям і досягненням, розвиваючи разом з тим дрібну моторику, окомір [3,с.48].

Список використаних джерел

1. Калуська Л. Валеологія в дитячому садку та вдома. /Л. Калуська, Н. Щулькіна. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 1999. – 56 с.
2. Лущик І. В. Фізичне виховання дошкільників. Фізкультурна й оздоровча робота: Планування, конспекти занять, метод. поради /І. В. Лущик. – Харків: Ранок, 2007. – 224 с.
3. Лохвицька Л. В. Навчи мене бути здоровим! Зошит з основ здоров'я для дошкільнят (ст. дошк. вік) / Л. В. Лохвицька, Т. К. Андрющенко. – Тернопіль: Мандрівець, 2008. – 56 с.

УДК 378.162.17

ВАСИЛИНКА М. І.
Мукачівський державний університет, Україна

РОЛЬ САМООСВІТИ У ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Сучасні тенденції реформування початкової школи потребують удосконалення та розвитку професійних умінь, гармонізації емоційних і логічних компонентів діяльності майбутніх фахівців. В Концепції Нової української школи зазначено, що нині зростають вимоги до рівня професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів як провідних суб'єктів освітньої діяльності, які в умовах сьогодення виконують ролі фасилітатора, модератора індивідуальної освітньої траєкторії розвитку дитини.

Відповідно актуалізувалася проблема формування у студентів потреби в професійній самоосвіті, так як вона є рушійною силою активізації цілеспрямованої професійної діяльності, показником творчих здібностей майбутнього педагога. При відсутності у фахівців мотивації до самоосвіти і розвитку професійно важливих якостей, професійної спрямованості й рефлексії власної діяльності, обсяг знань, умінь, навичок, отриманий у період навчання, не буде ними реалізований.

Цікавими та цінними для нашого дослідження є погляди науковців В. К. Буряка, Л. Н. Куликова, І. Л. Наумченка, Г. С. Сухобської та ін., які розглядали проблеми професійної самоосвіти майбутнього вчителя початкових класів. У їхніх теоріях самоосвіта розглядається як необхідний компонент, що забезпечує готовність студентів, майбутніх фахівців до безперервної освіти до безперервної освіти. Вчені зазначають, що самоосвіта тих, хто навчається, – це специфічна динамічна система, яка ґрунтується на індивідуальних потребах у постійному розширенні, оновленні та поглибленні знань людини в різних галузях науки, освіти, культури, сучасної техніки. Тому самоосвіту майбутнього педагога

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>